

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.13. Joannes Moschi itinera.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

chri admonerent, esse hominibus perquam salutarem. Sæpe expirantibus adstabat, & suis manibus mortuorum oculos claudebat. Presbyteros exhortabatur ut pro defunctis Collectas, id est, Missas celebrarent, atque factum aliquod narrabat prodigiosum, ut ostenderet, mortuos exinde adjuvari. (*)

§. XIII.

Joannis Moschi Itinera.

Joannes cognomento Moschus, cujus opera Joannes Eleemosynarius ad oppugnandos Hæreticos felici eventu usus fuit, primum vitam Monasticam in Congregatione S. Theodosii in Palæstina professus fuerat. Ab Abbate suo in Ægyptum sub auspiciis Regni Tiberii Imperatoris, id est, anno circiter 578. negotiorum domesticorum causa missus, usque in Desertum Oasinum penetravit, Monachum visurus ex Cappadocia advenam, nomine Leontium, de quo multa virtutis maximæ argumenta audiverat, & qui postea animam suam dedit,

ut

(*) Ex his liquet, S. Patriarcham credidisse, Defunctorum animas, utique non illas, quæ in Cælo vel in Inferno existebant, precibus vivorum posse adjuvari, & quam absurdus sit Protestans noster in suis Annotationibus exclamans: Die lieben Alten haben nichts gewußt von einem Fegfeuer.

Sæculum VII
A. C. 614.

n. 49.

Prol. in prat.
Spir.

Prat. c. III.

Sæculum VII ut tres alios Monachos a Barbaris captos
 A. C. 614. liberaret. Joannes Moschus in Palæsti-
 nam reversus, annis decem in Laura Elio-
 tarum mansit, tum etiam in Eremo ad
 oram Jordanis, & in nova Laura S. Sa-
 bæ. At fama advenientium Persarum
 territus, in Regione Antiochena refu-
 gium quæsit. Inde Seleuciam, quam
 Orontes alluit, delatus, Theodoro Ab-
 bati, illius Civitatis Episcopo collocatus
 est. Monasterium quoque S. Theodossi
 de Rupe inter Seleuciam & Rosam Cili-
 ciæ positum invisit. Tum in Palæstinam
 rediens nulla mora interjecta ad Montem
Sinai, & inde Raitham perrexit. In
 Ægyptum deinde redux Alexandriæ per-
 mansit.

Sophronius itinerum ejus socius, Da-
 masci natus, tantam in Litteris huma-
 nis Scientiam sibi comparaverat, ut pas-
 sim Sophista diceretur, eratque Joanni
 Moscho amicitia conjunctissimus, prius-
 quam Sæculo renunciassent. Postquam
 ambo apud Gregorium Abbatem S. Theo-
 dossii commorati fuissent, Alexandriam
 venerunt. Quamvis Barbarorum incur-
 sio Monachos Scetienses in diversa spar-
 sisset, Joannes & Sophronius tamen non
 nullos hinc & inde invenerunt, qui ipsis
 singularia virtutum opera inter illos Mo-
 nachos exerceri solita enarrarunt. Theo-
 dorus Abbas eis referebat, aliquos ex
 illis

Sæculum VII

A. C. 614.

c. 67. 134.

Prolog.

c. 79.

c. 80.

c. 119. 122.

c. 9. 33.

Bol. II. Mart.

p. 65.

Monacho-
rum Vita.

Prat. c. 69.

77. 110.

c. 152.

c. 54.

illis nunquam cibum capere, nisi quando alius eos inviseret, idcirco, adiciebat, *singulis diebus Sabbati quemdam Senem nomine Ammonium vicinum meum visebam, ut illa saltem die comederet. Joannes Abbas de Rupe ad eos dixit: cum annis juvenilibus in Scetiensi Eremitio commorarer, & quidam Patrum esset lienosus, in remedium hujus mali parum aceti in omnibus quatuor Lauris, in quibus ferme ter mille quingenti Monachi habitabant, quaesivimus, & invenire non potuimus. Tanta erat eorum paupertas.*

Joannes & Sophronius in Thebaidem quoque profecti, prope Urbem Lycos dictam viderunt montem, ubi multi Monachi partim in antris, partim in Cellulis degebant. Antinoi conversionem prodigiosam Principis latronum, cui nomen David, audierunt. Alexandriae Palladium Abbatem Thessalonicensem; item Theodorum Philosophum, Zoilum Lectorem, & Cosmum Sophistam, id est, virum doctum, vitam admodum pauperem ducentes, & in omni virtutum Christianarum genere exercitatos viderunt. Prope Alexandriam Joannem Abbatem Evnuchum, vitam Monasticam jam annis octoginta profitentem & quosdam alios Anachoretas vitae Sanctitate celebres adierunt. Itaque idem Monasticae vitae fervor, quem ante annos du-

Saeculum VII
A. C. 614.

c. 113.

c. 44. 161.

c. 143.

c. 69. 70.
c. 171. 172.

c. 145. 184.

Sup. L. XX.
n. 3. 4. &c.

cen-

Sæculum VII centos Cassianus observaverat, in Ægypto conservabatur.

A. C. 614.

§. XIV.

Concilium Parisiense.

To. 5. Conc.
p. 1649.

c. 2.

c. 3.

c. 4.

Anno eodem, quo Jerosolyma capta, nimirum 614. Parisiis Synodus omnium Provinciarum Galliae nuper sub Rege Clotario unitarum celebrata est. Episcopi Regis mandato congregati quindecim Canones condiderunt, quorum primus præcipit, ut in locum Episcopi defuncti ille ordinetur, quem Metropolita cum suis Suffraganeis, Clerici, & illius Civitatis Populus gratis elegerint. Si vel alicujus potentia vel negligentia aliter factum fuerit, nulla sit Electio. Hic Canon illuc præcipue collineat, ut potestas Regum, quam in Electione Episcoporum usurpabant, coerceretur. Nullus Episcopus Successorem sibi eligat. Nemo in Sedem viventis collocari affectet, nisi casu existente, quo Ecclesiae suae amplius præesse non posset, ut si in morbum insanabilem inciderit, aut ob admissum crimen depositus fuerit. Nullus Clericorum ad Principem vel alium Virum potentem contempto Episcopo confugiat. Nullus Judex Clericum sine consensu sui Episcopi puniat, vel condemnet.

Mortuo Episcopo, Presbytero, aut alio Clerico nemo neque ex Principis

Maq-